

нравственной свободы, творческой индивидуальности.

Научно-педагогическая подготовка студентов направлена на освоение методологии и методики научно-педагогического исследования, формирование умений планировать и организовывать научный поиск в области педагогики, составлять программу опытно-экспериментальной работы, реализовывать ее в педагогическую действительность, анализировать и обобщать педагогический опыт, вскрывая закономерности педагогического процесса и определяя пути его совершенствования. Главным показателем научно-педагогической подготовки является сформированный уровень научно-педагогического мышления, которое характеризуется эвристическим, творческим подходом к изучению педагогических явлений.

Практическая педагогическая подготовка включает взаимодействие студентов с учащимися во время учебной и внеучебной работы, в процессе которой развиваются их деловые, межличностные отношения на основе сотрудничества. В ходе педагогической подготовки будущий специалист овладевает содержательно-процессуальной и организационно-методической системами педагогической деятельности, основными элементами современных технологий обучения. Главным показателем практической подготовки является сформированный уровень личности преподавателя с системным видением педагогического процесса, владеющего основами педагогической культуры, компонентами педагогического мастерства.

Таким образом, содержание подготовки будущего специалиста в университет связывается с его структурированием по соответствующим проблемным блокам, модулям, зачетным единицам, каждый из которых рассматривается с позиций культурологического подхода.

Литература:

1. Бондаревская Е.В. Педагогическая культура как общественная и личная ценность // Педагогика. — 1999. № 3.
2. Валицкая А. П. Культуротворческая школа: концепция и моделью образовательного процесса // Педагогика. — 1998. — № 4.

Г.Б.Штельмах

ВИХОВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ЗАСОБАМИ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

Нашому суспільству потрібна творча особистість, людина, яка зможе зорінтуватися в суперекстремальних умовах, передбачити кінцеві результати і докласти зусиль, щоб їх досягти. Одним із показників творчого розвитку особистості майбутнього вчителя виступає його іншомовна комунікативна культура.

Аналіз досвіду роботи викладачів факультету іноземних мов свідчить про те, що вони здебільшого зазнають труднощів при формуванні цього складного особистісного утворення. Це можна пояснити тим, що система традиційних занять з іноземної мови не сприяє розв'язанню цієї проблеми. Використання усталених форм та методів роботи породжує формалізм у навчанні. І в результаті непередбачені наслідки, так як шкільна система вивчення іноземних мов у вищому педагогічному закладі не спрямована на розвиток індивідуальності студента, на формування його іншомовної комунікативної культури.

Великий внесок у розв'язання поставленої проблеми внесли Ю.О.Гагін, В.О.Шрам, які під комунікативною культурою розуміють мистецтво соціальної взаємодії, що включає в себе не тільки уміння володіти словом, етикою, а і змістовну сторону комунікації, уміння пояснювати.

На наш погляд, іншомовна комунікативна культура студентів – це динамічне особистісне утворення, яке визначає результативність взаємодії викладача та студента під час занять, їх спілкування, сприяє підвищенню пізнавальної, інтелектуальної та духовної активності їх.

До змісту іншомовної комунікативної культури майбутніх фахівців ми відносимо наступні компоненти:

- світоглядний (систему поглядів, принципів, знань, цінностей, етичних та естетичних норм учнів);
- мотиваційний (мотиви комунікативної поведінки, комунікативні установки, спрямованість на вивчення іноземної мови);
- комунікативний (комунікативні вміння та навички: вербальні, невербальні, культуру і зміст мовлення, уміння дотримуватися фразового наголосу, правильної інтонації при читанні речень);
- емоційно-вольовий (почуття співпереживання, емпатія, тактовність, уміння дотримуватися загальноетичних норм);
- конструктивний (адекватне сприйняття та самооцінка, здібність прогнозувати).

Процес виховання іншомовної комунікативної культури студентів пов'язаний із розвитком їх рефлексивних здібностей, умінь самоаналізувати комунікативну діяльність під час навчально-виховного процесу та в позааудиторний час. Це було нами враховано під час дослідно-експериментальної роботи, яка включала:

- використання на заняттях іноземної мови творчих завдань, рольових ситуацій, тренінгів, психологічних замалювань, рольових і ділових ігор, методу навчального проекту, який давав можливість достроково досліджувати окреме завдання чи комплексну проблему;
- створення сприятливого психологічного клімату на заняттях;
- організацію взаємодії, співробітництва в системі "викладач-студент".

Використання активних форм і методів навчання іноземній мові забезпечує умови для самореалізації, самовиховання та самоствердження кожного студента, а процес навчання набуває особистісно-орієнтований, діяльнісний характер, а це сприяє саморозвитку, духовному, моральному та інтелектуальному збагаченню особистості майбутнього педагога.

Л.А.Савченко

ИЗУЧЕНИЕ ПРОБЛЕМЫ ДУХОВНОГО РАЗВИТИЯ ТАРШЕКЛАССНИКОВ С ПОЗИЦИИ ЛИЧНОСТНО-ОРИЕНТИРОВАННОГО ОБУЧЕНИЯ

Кризисные процессы становления и развития современного общества в Украине по-новому ставят вопрос о духовной опоре молодежи. Традиционные, ценностные, нравственные ориентиры сегодня не срабатывают. Рушатся старые схемы поведения. Распад традиционного представления о добре и зле ведет к «тотальному отчуждению» в обществе.

На наш взгляд, личностно-ориентированное обучение, которое признает безусловную ценность человеческой личности, ее изначального